

Cannonball i Sverige - äventyret fortsätter

Runt omkring Göteborg helgen den 27 - 30/5 - 2006

Efter att de två första åren kört Cannonball på skånska slingriga landsvägar arrangerat av Lambretta Club Malmö gick stafettpinnen vidare till Lambretta Club Stockholm som ifjol bjöd på varierande underhållning i form av allt från asfalt och hög fart till kodiken och ingen fart alls (vissa gick tom omkull). Stafettpinnen gick sedan vidare till Lambretta Club Göteborg som stod som värdar för årets arrangemang.

I vanlig ordning så hemlighetshålls allt intill de sista dagarna innan Cannonball, då pinglar det till i mailboxen och våra vänner i Göteborg berättar för oss vart basecamp är beläget. Våra vänner i Götet går ut hårt, de har hyrt en hel ö, kallad Skräddarön, i Göteborgs skärgård en bit från Marstrand. Bådar gott det här minsann, vad har de kokat ihop mer då måntro, helgen ser lovande ut!

När vi kommer upp på torsdag kväll har en hel del anlänt, det märks att vi blir äldre för varje år som går (även om vi sällan erkänner det) då de flesta har valt den mer bekväma transporten upp iform av pickup, skåpbil eller bil med släp. Stor respekt för de som hade längst till Göteborg, våra vänner från Finland, de körde scooter hela vägen och tillbaka - starkt jobbat vänner!

Efter de vanliga hälsningsfraserna iform av ryggdunk och kramar med kommentarer som "jaha vintern har varit god mot dig min vän" (midjemåtten har en förmåga att växa varje vinter) så lastar vi av scootrarna samt kvitterar ut helgens inträdespåse. I denna ligger bla program och nyckeln till vår stuga och medan vi rullar dit tar jag mig en titt på omgivningen, fantastiskt vackert med skärgården runt knuten och en hel ö för oss själva - kan det bli bättre? Det skulle i så fall vara en bit mat och en kall öl, vilket snabbt löstes av Helen i baren och sekunden senare slickar jag i mig den första av helgens många öl samt stoppar magkurret med en ypperlig pastagrätäng. Hela kvällen rullar det in känt folk och träffen innehåller deltagare från varje väderstreck i Sverige samt en norrman (Ola Backer) en dansk (Jon Kanon) samt massor av finnar - kull!

Fredag morgon och efter en välbehövlig frukost är det obligatoriskt förarmöte kl 10.00 - var där eller glöm att starta. Vi får välbehövlig och korrekt information från arrangörsgänget - Emma, Helen, Jens, Patrik & Rolf. Första start kl 11.00 och de snabba lagen med Malossi Vespor och TS1 Lambretter startar sent, kul upplägg vilket kommer kittla under dagens körning. Mamba och jag med våra TS1-Lambretter får starttid 11.46 vilket ger oss gott om tid att klia sig i naveln och spänna en och annan skruv innan det är dags

att rulla upp till start. Cannonball är kul - väldigt kul och trots att vi vet att vi måste stanna ett par hundra meter efter start för att ta fram karta och instruktioner till första checkpoint så stiger pulsen när man står vid startlinjen och när Rolf vevar i väg oss måste man ju bara gasa lite extra - the show must go on! Vi hinner dock inte mer än ett par hundra meter innan Mambas motorkåpa lämnar hans scooter och hamnar i diket - oj skall det bli en sådan dag idag? Well, på med kåpa och fram med instruktionerna - nu skall här köras Cannonball!

Cannonball handlar om att på minsta möjliga tid ta sig runt banan, efter att du lämnat startlinjen så tickar sekunderna och förutom att navigera kortast möjliga väg mellan checkpoints så skall oftast en uppgift utföras och dessa uppgifter kan ge dig tidstillägg eller tidsavdrag - full gas är alltså inte en säker väg till seger även om läget på gashandtaget hjälper till att kapa sekunder. Stopp är alltså inte bra för det kostar tid, alltså kostar det tid att tanka, således gäller det att minimera dessa stopp, många scootrar kan således ses med reservdunkar på pakethållaren och vissa har optimerat sina hojar som tex Jonas Dartman som förutom att ha klämt i en PX 200 motor i sin Primavera dessutom har svetsat igen vänsterkåpan och se där, en extra 11 liters tank är resultatet! Raka motsatsen således till vårt lag med två törstiga TS1:or - jag har tack och lov dubbeltank med Mamba stårar med 8 liter originalutrustning och det tankas friskt från våra reservdunkar vid varje checkpoint. Checkpoint kan vara bemannad eller obemannad, bemannad innebär alltid att någon form av uppgift skall utföras och dag 1 innehöll uppgifter såsom att köra med ett vattenglas på en skogsslinga utan att spilla, komma ihåg färgen på arrangörernas t-shirt vid morgonens förarmöte, komma ihåg vilka scooterdelar som man fick känna på inuti en låda (förresten när blev en apelsin en scooterdel?), kasta scooterdäck samt scooterslalom. På de obemannade checkpoints skulle en fråga besvaras och efter att ha klarat av totalt 10 checkpoints så kunde man pusta ut och rulla in över mållinjen. Som vanligt efter första dagen gick snacket om hur man körde här och där och hur man klarade checkpoints samt uppgifter och efter en stund hade Jens räknat färdigt och presenterade ställningen efter dag 1. På första plats Åhyddan som kört på riktigt ordentligt - skulle de få vinna i år igen (de har vunnit Cannonball både 04 och 05)? Kvällen avrundades med Rolf bakom skivspelarna som bjöd på en, eh, well annorlunda musikupplevelse kan vi väl säga...

Dag 2, frukost med mycket kaffe... och på jakt efter en Lambretta till Mamba. Cannonball innebär ofta ras och denna gången hade Mamba otur och hans nedre vevpartilager gav upp efter dag 1. Som skjuten ur en kanon kommer räddningen i form av Perra från Västerås som tyckte att hans Imola lät för mycket (!?)

och inte hade kört en meter dag 1, skulle vi få kunna låna..? oj, strålande, man tackar! Scuderia Calzone var således komplett igen och så var det dags för obligatoriskt förarmöte, kl 10.00 skarpt, var där eller glöm att starta. Det har blivit en Cannonball tradition att införa en liten "twist" dag 2, Lambretta Club Malmö hade sin checkpoint gamble dag 2 med hela två timmars tidsavdrag om uppgiften klarades, Lambretta Club Stockholm hade en annorlunda form av orientering dag två med över 80 checkpoints som man navigerade fram till genom kostigar och traktordiken, nu var det Lambretta Club Göteborgs tur - vad var deras "twist"? We will add a flavour of the 60` s sa Jens stolt och berättade att idag så gäller optimal körtid, varje lag väljer vilken medelhastighet man skall köra, 30,40 el 50 km/h och sedan gäller det att räkna ut när man skall infinna sig vid nästa checkpoint utifrån det avstånd som anges i instruktionen. Lät krångligt vid genomgången men visade sig vara förbaskat kul! Även idag kunde lagen tjäna tid på de bemannade checkpoints och vi transporterade tennisbollar mellan två kärl, körde slowride och bedömde bredden mellan två stolpar på avstånd för att sedan passera igenom dessa med scootern, välte du en av stolparna? - sorry, 30 minuters tidstillägg...

Banan på dag 2 var betydligt kortare och klarades således av på mindre tid, vilket gjorde att merparten av lagen var inne i så god tid att tiden fram till prisutdelningen kunde ägnas åt bad, bastu, dusch och lite ljug och öldruckande. Kl 21.00 skulle sanningen avslöjas och Jens började annonsera lagen nerifrån och upp, spänningen steg ju längre upp i tabellen han kom och när fjärde plats annonserats var det således dags för podiumplaceringarna. 3:a, 75-åringarna med herr och fru Dartman som efter att megaPrimaveran gett upp dag 1 åkt två på Annas kalasfina Elit med PX 200 motor, 2:a Brigade Innocenti, våra ärkerivaler som vi legat och fajtas med i två dagar med mycket gas och trafikförseelser som följd, och till sist 1:a för tredje året i rad Team Åhyddan med Ola och Vitben som två upp på en Malossi PX med en jeepdunk fastsvetsad på durken kunde ta sig igenom båda banor med hög hastighet och inga tankstopp. Att Vitben är en jäkel på att gasa och Ola är en jäkel till norrman att navigera gör ju inte saken sämre - stort grattis till er pojkar, nästa år måste någon ta de här hårfagra pojkar eller som Ola lite berusad sa i tacktalet - vi ställer inte upp nästa år, det är ju inget motstånd - hmfh passa dig, nästa år är det många som har bestämt sig att bryta denna tradition!

Kvällen avslutas sedan med en prisutdelning från det massiva prisbordet -stort tack till alla sponsorer - och sedan spanns 45-varvarna igång och skön musik flödade från högtalarna till klockan sådär 4 på morgonen.

Söndag, hemfärd och avtackning. Måste bara säga det en gång till - stor

respekt till alla scooterister från Finland som hade många mil i scootersadeln innan de var hemma igen - men inget fegkörande med bil här inte utan tiotum gäller hela vägen hem till Finland!

Lambretta Club Göteborg arrangerade Cannonball 2006 med bravur, kalasbra körning med kluriga uppgifter och en kul "twist" dags 2, bra on site service med mat, bar, musik och sovplatser i en fantastisk skärgårdsmiljö och ett arrangemang som fortlöpte perfekt - helt klart den bästa underhållningen du kan få på en scooterträff - stort tack till våra vänner Emma, Helen, Jens, Patrik & Rolf från Lambretta Club Göteborg och tack för att ni håller traditionen vid liv - nästa år hoppas vi på att Lambretta Club Copenhagen antar utmaningen att arrangera.

Olof Fransson ts1@lambrettaclub.tk

Relaterade bilder:

Mambas bilder: http://www.djupadal.com/bilder/060526_cb/

Olofs Bilder: http://www.djupadal.com/bilder/060526_cb_olof/